

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 456/2023
09.05.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Мирољуба Томића, Татјане Вуковић, Светлане Томић Јокић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владана Стојиљковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Руми ЗК 189/21 од 26.05.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 901/22 од 20.02.2023. године, у седници већа одржаној дана 09.05.2023. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Владана Стојиљковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Руми ЗК 189/21 од 26.05.2022. године и Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 901/22 од 20.02.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Руми ЗК 189/21 од 26.05.2022. године, окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела превара из члана 208. став 4. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци у коју му је урачунато време проведено у притвору од 25.06.2019. године до 26.06.2019. године и на новчану казну у износу од 400.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року, суд ће је заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Одлучено је о трошковима кривичног поступка и имовинскоправном захтеву оштећеног, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду КЖ1 901/22 од 20.02.2023. године, одбијене су као неосноване жалбе бранилаца окривљеног и пресуда Основног суда у Руми ЗК 189/21 од 26.05.2022. године, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА, адвокат Владан Стојиљковић, због повреде закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, без предлога у односу на поступање Врховног касационог суда по поднетом захтеву за заштиту законитости.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, доставио Републичком јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство седници било од значаја за доношење одлуке.

На седници већа, Врховни касациони суд је размотрио списе предмета са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у поднетом захтеву за заштиту законитости наводи да су побијане пресуде засноване на доказу на коме се пресуда не може заснивати, на који начин је учињена повреда закона из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП. Као незаконити доказ бранилац означава исказ сведока ББ. Наиме, наведени сведок није у току кривичног поступка саслушан у својству сведока пред судом већ је првостепени суд прочитао његов исказ дат пред јавним тужиоцем. На описани начин, по ставу одбране, првостепени суд је повредио право окривљеног да испита сведока на главном претресу, односно ускратио је могућност окривљеном да поставља питања сведоку, а другостепени суд је пропустио да ову битну повреду одредаба кривичног поступка оцени и да укидањем првостепене пресуде омогући окривљеном да на главном претресу испита сведока ББ.

По оцени Врховног касационог суда, неосновано бранилац окривљеног АА, адвокат Владан Стојиљковић у поднетом захтеву за заштиту законитости указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП.

Околности наведене у предметном захтеву одбрана окривљеног АА изнела је и у жалби изјављеној против првостепене пресуде, а другостепени суд је нашао да су ти жалбени наводи неосновани и с тим у вези, у образложењу пресуде на страни четири, став два, три и четири дао довољне и јасне разлоге, које Врховни касациони суд прихвата и, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге упућује.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, на основу одредбе члана 491. став 1. и 2. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник
Ирина Ристић, с.р.**

**Председник већа-судија
Бата Цветковић, с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**